

„Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић
Миоша и књига „Мач кнеза Стефана“

Миоша је дечак из романа “Мач кнеза Стефана”. Он није знао колико има година јер је његова мама нападнута од стране турака, а од тада је морао да живи сам. Његова коса је била боје сламе, а очи су му биле плаве. Био је мршав и често је носио само прслук, јер није имао много одеће. У почетку је био веома уплашен.

„Будио ноћу од сваког шушња, скакао из постеље и ослушкивао.“

Миоша је живео у селу које је било под турском влашћу. Многи људи из његовог села су помагали хајдуцима који су се борили против турака. Миоша је имао велики план – хтео је да украде мач из агине куле. Ага је плаћао учитељу да учи њега и његову сестру Мериму. У почетку је Миоша био дивљи и осоран, али после неко време, постао је миран и послушан, учио је све што му је учитељ говорио. Иако није имао много, учење му је било веома важно и почастован је што може да учи на тај начин.

Један од најпозитивнијих момената у књизи је када Миоша украде мач и тиме покаже велику храброст и патриотизам. Он је желео да помогне у борби против турака и да се избори за слободу свог народа. У њему сам видела правог хероја, јер није био саможив, већ је размишљао о свима који су били у његовој близини и који су патили од турске власти.

Још један делић књиге који ми је остао у сећању је када је хајдук Периша бацио огромну стеноу на турску војску. Његова храброст и снага су ми стварно оставили велики утисак. Био је као прави јунак који се не плаши ничега и који је дао све од себе да помогне свом народу.

Мени се ова књига стварно допала јер је показала да чак и ако си млад и слаб, можеш учинити велике ствари ако имаш храбрости и верујеш у оно што радиш. Миоша ми је био херој који се није плашио да делује, да се бори за правду и за своје људе. То је нешто што ми се свиђа у књигама, када могу да научим нешто о храбрости и истрајности.